

1. Napisz program obliczający wartość stałej Catalana, zdefiniowanej jako

$$G = \sum_{n=0}^{\infty} \frac{(-1)^n}{(2n+1)^2} = +\frac{1}{1^2} - \frac{1}{3^2} + \frac{1}{5^2} - \frac{1}{7^2} + \frac{1}{9^2} + \dots$$

Program powinien przyjmować z wiersza poleceń pojedynczą wartość N a następnie wypisywać obliczoną wartość stałej Catalana przy sumowaniu dla $n=0$ do $N-1$.

Przykład:

```
catalan 10
0.9169923553509892
```

Sprawdź (w porównaniu np. z Wikipedią — „Catalan’s constant”), ile (N) należy wziąć wyrazów sumy, aby otrzymać dokładność:

- do 3 cyfr po przecinku
- do 6 cyfr po przecinku
- do 9 cyfr po przecinku

2. Napisz program, który dla każdego parametru podanego w linii poleceń (argc):

- zamieni wszystkie duże litery na małe i odwrotnie
- wypisze parametr na standardowe wyjście

Każdy z parametrów powinien zostać wypisany w osobnej linii. Program może działać tylko na literach alfabetu łacińskiego, nie musi uwzględniać polskich znaków.

Przykład:

```
zamien Ala ma KOta
aLA
MA
kOtA
```

Wskazówka: zapoznaj się z funkcjami `isupper`, `islower`, `toupper`, `tolower` (`#include <ctype.h>`).

3. Napisz program, który ze standardowego wejścia wczytuje trzy liczby a , b i c , a następnie:

- sprawdza czy można zbudować trójkąt o bokach podanej długości
- jeśli tak, oblicza i wypisuje pole jego powierzchni

Przykład:

```
trojkat
3 4 5
TAK
6.0

trojkat 10 30 50
NIE
```

Wskazówka: zapoznaj się ze wzorem Herona: $P = \sqrt{p(p-a)(p-b)(p-c)}$, gdzie $p = \frac{a+b+c}{2}$.

4. Napisz program, który ze standardowego wyjścia wczytuje współczynniki macierzy 3×3 liczb rzeczywistych, a następnie oblicza jej wyznacznik.

Przykład:

```
macierz
1 2 1
0 1 1
0 0 1
1.0
```

5. Napisz program rozwiązujący równanie $x + e^x = 0$ i wypisujący wynik na standardowe wyjście.

Wskazówka: możesz wykorzystać metodę bisekcji:

1. Oznaczmy $f(x) = x + e^x$.
2. Znajdź (np. rysując wykres funkcji) dwie wartości x_L i x_R ($x_L < x_R$) dla których zachodzi $f(x_L) < 0$, $f(x_R) > 0$.
3. Dopóki długość przedziału $|x_R - x_L|$ jest odpowiednio duża (np. większa od 10^{-15}), wykonaj
  - o oblicz środek przedziału $x = \frac{x_L + x_R}{2}$,
  - o jeśli $f(x_L) < 0$, zastąp $x_L := x$, jeśli zaś $f(x_L) > 0$, zastąp $x_R := x$.

Po osiągnięciu sytuacji takiej, że $|x_R - x_L|$ jest bliskie zero, środek przedziału stanowi rozwiązanie równania.

6. Napisz program pobierający z wiersza poleceń dwa parametry:

- liczbę wierszy W
- liczbę kolumn K

a następnie wypisujący W wierszy tekstu, zawierających po K kolumn każdy,

gdzie w kolumnie k ($1 \leq k \leq K$) i wierszu w ($1 \leq w \leq W$) znajduje się losowa litera alfabetu łacińskiego, z tym że:

- litera jest duża jeśli k jest nieparzyste i mała jeśli k jest parzyste
- litera jest samogłoską jeśli w jest nieparzyste i spółgłoską jeśli w jest parzyste

Przykład:

```
generuj 3 5
AyUoE
FdJbW
UiOeI
```

Wskazówka: losową liczbę z zakresu od 0 do $N-1$ możesz wygenerować jako `rand() % N`.

Możesz w ten sposób wybierać losowe elementy z predefiniowanej tablicy (gdzie N jest rozmiarem tablicy).

Zapoznaj się też z funkcjami `tolower`, `toupper` (`#include <ctype.h>`).

7. Napisz program wykonujący sumowanie ułamków w postaci licznik÷mianownik.

Program powinien wczytywać ze standardowego wejścia linie z ułamkami zapisanymi w postaci licznik/mianownik. Po wczytaniu każdej linii program powinien wypisać sumę wszystkich dotychczas wpisanych liczb, również w postaci ułamka („licznik/mianownik”). Wypisywane ułamki powinny być ułamkami właściwymi, tj. licznik i mianownik powinny być względnie pierwsze.

Program powinien zakończyć działanie gdy standardowe wejście nie będzie zawierać już żadnych ułamków do wczytania (np. użytkownik wciśnie Ctrl+D, czyli znak końca pliku).

Przykład:

```
ułamki
2/6
1/3
1/6
1/2
3/5
11/10
```

Wskazówka: Do skracania ułamka wykorzystaj algorytm Euklidesa. Aby rozpoznać, czy udało się wczytać ułamek, czy też napotkaliśmy koniec pliku, sprawdź rezultat zwracany z funkcji `scanf` — przy poprawnym wczytaniu zwróci ona liczbę wczytanych zmiennych (np. 1 dla „%d”, 2 dla „%d %d” etc.).

8. Zaimplementuj sortowanie bąbelkowe w postaci analogicznej do deklaracji funkcji `qsort` z biblioteki standardowej języka C, czyli:

```
void bsort(void* ptr, size_t count, size_t size, int (*comp)(const void*, const void*))
```

gdzie:

- `ptr` to tablica do posortowania
- `count` to liczba elementów w tablicy
- `size` to rozmiar pojedynczego elementu w bajtach
- `comp` to funkcja do porównywania dowolnych dwóch elementów

Wskazówka: Pamiętaj, że `sizeof(void)==1`, więc wykonując arytmetykę na wskaźnikach typu `void*` (np. `ptr+2`, `ptr+3`) efektywnie przesuwamy wskaźnik o zadaną liczbę bajtów, a nie elementów w tablicy.

Napisz program, który skorzysta z tej funkcji aby posortować malejąco tablicę 5 losowych liczb zmiennoprzecinkowych (`double`) z zakresu od 0 do 1, a następnie je wypisze.

Przykład:

```
bsort
0.6108817359077969
0.4425013456210585
0.17523101783136963
0.15975886863052824
0.05746720796712068
```

Wskazówka: losową liczbę z zakresu od 0 do 1 możesz wygenerować jako `rand() / (double)RAND_MAX`.